



GRENZELOOS

Een toneelspel in twee delen

door

STEVEN CLAES

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GRENZELOOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **STEVEN CLAES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/002
ISBN 9789038517261

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 10 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(1à2 dames – 8à9 heren)

Hoofdrollen:

DAVID, 25 à 40 jaar, getrouwd met Didier

David is een hele sociale man die houdt van uitgaan. Hij is leraar in het kleuteronderwijs. David is het meest creatieve van het koppel, maar toch wat laks.

DIDIER, 35 à 40 jaar, getrouwd met David

Didier is boekhouder van beroep. Hij gaat graag heel punctueel en gestructureerd te werk. Hij houdt veel van cultuur en kan heel moeilijk stilzitten. In zijn relatie neemt hij graag de leiding, maar onder vrienden is hij eerder onzeker. Didier heeft een zoon Tim uit een vorige relatie.

YOURI, 17 jaar, (jeugd)vriend van Jens

Youri is geboren net na de oorlog in Tsjetsjenië. Als kinderen van de oorlog hebben zijn ouders hem streng opgevoed. Hij behandelt hen dan ook met het nodige respect. Youri is eerder timide en voorzichtig.

JENS, 20 jaar, (jeugd)vriend van Youri

Jens is opgegroeid in een gezin met Duitse moeder en een Russische vader. Zijn vader is in de oorlog omgekomen toen Jens 14 was. Jens is meer flapuit, minder geremd waardoor hij wel vaker in de problemen komt.

RAF, 25 à 40 jaar, Ex van David en partner van Ruben

Raf is een ex van David. Ze kunnen het nog steeds best met elkaar vinden. Ze kunnen elkaar alles vertellen. De relatie met Raf verloopt heel goed en open. Ze zijn heel ruimdenkend.

RUBEN, 25 à 40 jaar, partner van Raf

Hoewel Raf en David elkaar het langst kennen, kunnen Ruben en Didier relatief goed met elkaar overweg omdat ze veel raakvlakken hebben. Ruben is de dominante van de twee en kan soms scherp uit de hoek komen.

Bijrollen:

VADER, 40 à 50 jaar, vader van Youri

MOEDER, 40 à 50 jaar, moeder van Jens

MICHEL(LE), 20 à 40 jaar, verple(e)g(st)er en familie van David

AGENT, Oekraïense politieagent

Stille rollen:

TUIG

FLIRT

DECOR

De scène is opgedeeld in drie delen die elk apart belicht kunnen worden. De dynamiek tussen de drie delen is van belang om de verbondenheid te symboliseren.

In de originele uitvoering was halverwege het podium een hek voorzien met prikkeldraad en een gaasdoek. Zo werd de scheiding gecreëerd vooraan jardin, achteraan midden (achter de gaasdoek), en vooraan cour.

In het eerste deel zien we aan de ene zijde een tafel met 4 stoelen, hierna vermeld als eetruimte. Aan de andere zijde vinden we een zetel en salontafel, hierna vermeld als leefruimte. De meubels roepen een gevoel op van communisme uit de jaren '70, '80. Met 2 lichtkleuren wordt het gevoel van de twee verschillende werelden versterkt.

In het tweede deel wordt het hele podium vooraan gebruikt. De twee werelden zijn nu verenigd. Het decor varieert per scène met een minimalistische aankleding: enkele stoelen, tafel, zitbank...

De originele opvoering gebeurde door theatervereniging Spot on in 2018 te Leuven en Lier. De voorstelling gebeurde in samenwerking met het Holebifilmfestival.

Muziek werd speciaal voor dit stuk geschreven, gecomponeerd en gezongen door Julie Helsen.

Het stuk zelf speelt zich af in de hedendaagse tijd.

PROLOOG

TV

Leefruimte

(Het publiek komt binnen. David ligt te slapen in de zetel en de tv staat op. Kranten liggen overal op de vloer met nieuwsberichten over homofobie, homohuwelijken, homorechten, ... Op tv verschijnen beelden van de holocaust (film, documentaire, ...))

EERSTE DEEL

Scène 1: David en Didier

(Leefruimte)

DIDIER: *(roept vanuit de coulissen)* Schat... nu wordt het wel tijd!

DAVID: *(slaperig met zijn hoofd onder een krant)* Huh, wat...?

(Didier komt de woonkamer binnen. Hij staart even naar de tv en zet deze dan uit. Hij begint met opruimen)

DIDIER: *(sarcastisch)* Het was precies heel interessant op tv?

DAVID: Een film over de oorlog met de Duitsers...

DIDIER: Ze kunnen elk moment voor de deur staan.

DAVID: Wie, de Duitsers?

DIDIER: Raf en Ruben. We gaan onze reis voorbereiden...

(David kijkt vragend - Duidelijk nog niet goed wakker)

Berlijn...

DAVID: Het enige wat we moeten weten, poekie, is waar de beste feestjes zijn.

DIDIER: Ik wil op zijn minst toch dé muur gaan kijken. Je kan moeilijk een citytrip naar Berlijn doen zonder de muur te zien! En dan dacht ik ook aan Tiergarten, de Reichstag, Brandenburger Tor, (Checkpoint Charlie, Alexanderplatz...) *(vindt een spelcontroller en mijmert weg)*

DAVID: Jaja poekie. Naar een afgebroken muur gaan zien, boeiend.

DIDIER: *(afgeleid)* Wat zei je, schat?

DAVID: Ik zei dat ik je met plezier alle muren van de hotelkamer wil laten zien. Ik kijk er vooral naar uit om eindelijk eens naar een Pride (te gaan).

DIDIER: Christopher Street Day. Zou een van de grootste zijn in Europa, volgens Ruben.

DAVID: Ik ga nog snel van hemd wisselen.

DIDIER: Schat! Help je niet eerst met opruimen? Of moet ik hier alles doen?

DAVID: Je bent zo nerveus?

DIDIER: Is het wel een goed idee om met Raf en Ruben op reis te gaan? Ik ken Ruben nauwelijks.

DAVID: Maar jawel. Die citytrip naar Praag is toch goed verlopen vorig jaar?

DIDIER: In een grote groep is dat toch anders... En dat was maar (voor 3 dagen)

DAVID: Poekie, kom hier! *(pakt hem vast)* Stop met je zorgen te maken. Het gaat tof worden! Het Belgenlandje even achterlaten voor een weekje Berlijn. En die pride staat al zo lang op mijn to-do lijstje.

DIDIER: Ik wil dat misschien ook wel eens van kortbij mee te maken, maar....

DAVID: Voilà. Dus weer een ervaring rijker!

DIDIER: Hopelijk geen illusie armer. Als je dit ziet... *(toont krant)*

DAVID: Niet iedereen loopt daar rond met pluimen in zijn gat. Sommigen ook met een buttplug.

DIDIER: Een hoop halfnaakte twink's, drags, bears, ... pups!

DAVID: Lijkt me leuk!

DIDIER: Lijkt me er wat over... Hoe heb je me ooit kunnen overtuigen om mee te gaan?

DAVID: Met de halfnaakte twink's?

DIDIER: *(verandert het onderwerp en wordt nerveuzer)* Heb jij die reisgidsen van de Fnac ergens gezien? Onbegrijpelijk dat *(die zomaar kunnen verdwijnen)*

DAVID: *(neemt de stapel reisgidsen die op de tv liggen)* Kalm... Adem in... Adem uit... Adem in... Adem uit. Het komt goed...

DIDIER: De tafel!

DAVID: Wat is er met de tafel?

DIDIER: Die staat nog niet klaar! Ik ga de kaarsen zoeken!

DAVID: Kijk dan ook eens of je de rilatine vindt... Wat eten we vanavond?

DIDIER: Dat had je geweten als je me had geholpen.

DAVID: Ik heb de reisgidsen toch gevonden?

DIDIER: We eten boeuf stroganoff. Met een kleine twist.

DAVID: Jij hebt mijn hulp niet nodig. Jij kookt graag en goed.

DIDIER: Slijmbal.

DAVID: Jij maakt het en ik eet het! Ieder zijn kwaliteiten.

DIDIER: En wat mogen jouw kwaliteiten dan zijn?

DAVID: Tijdens je speech op ons huwelijk kon je er anders wel genoeg bedenken.

DIDIER: Als vrienden en familie op je vingers kijken ga je al eens wat creatiever met de waarheid om.

DAVID: "David, schat, je bent de liefste, mooiste, ... lekkerste jongen die ik ooit heb leren kennen.... *(fantaseert)* En de seks... fenomenaal. Elke dag opnieuw." Ik denk dat we nog wel even tijd hebben. Nu je zoon weer naar zijn moeder is hebben we het huis weer helemaal voor ons alleen.

DIDIER: Schatje... toch niet nu.

(David neemt Didier vast en kust hem. De bel gaat)

Scène 2: Youri en Jens

(Eetruimte. Youri en Jens komen net thuis van hun laatste examen. Ze hebben hun schoenen uit als ze binnenkomen. Jens zet zijn rugzak naast de tafel)

YOURI: Maar was het nu 'die', 'das' of 'der Sommer'?

JENS: 'Der'.

YOURI: Damn. Nog een punt minder dus...

JENS: Bekijk het positief, je bent er van af voor dit jaar!

YOURI: Het werd tijd...

JENS: Nu nog wachten op de punten.

YOURI: Die van jou zullen deze keer wel schitterend zijn... ik heb je amper mogen zien de laatste weken...

JENS: (*Spottend*) Heb je me zo gemist? Ik wil niet nog een jaar blijven zitten. Volgend jaar wil ik eindelijk afstuderen.

YOURI: ...en alles en iedereen achterlaten en verhuizen naar je Berlijn. Ik weet het...

JENS: Kom toch mee! Je Duits is goed genoeg om je uit de slag te trekken.

YOURI: Je weet best dat (...)

JENS: Woef... Ik wil het er nu liever niet over hebben. We zijn nog lang niet zo ver.

YOURI: Ik wil je gewoonweg niet kwijt, luchik... Wist je dat het vandaag exact een jaar geleden is dat jij me voor het eerst hebt gekust?

JENS: Het feestje van Pjotr was toch pas eind juli? En het was jij die mij eerst kuste!

YOURI: Ik zou toch nooit de eerste stap durven hebben nemen...

JENS: Je zwanst!

YOURI: Ik was niet verbaasd toen je je er niets meer van herinnerde... Je was stomdronken.

JENS: Wanneer?

YOURI: De avond na het examen wiskunde. Ook het laatste toen. We zijn toen een fles wodka gaan halen en hebben die mee naar het park genomen. En toen we naar huis wandelden, heb jij mij tegen de muur geduwd.

JENS: Meen je dat?...

YOURI: Ineens zette jij je lippen op die van mij.

JENS: Ja...

YOURI: En daarna heb je mijn schoenen ondergekotst.

JENS: Echt? Waarom heb je dan nog eens twee weken gewacht om iets te zeggen of te doen?

YOURI: De volgende dag deed jij of er niets was gebeurd. Ik wist niet of jij nog (..) Het was te moeilijk voor mij.

(Youri en Jens kussen elkaar en nemen elkaar stevig vast)

JENS: Maar... in dat geval kan ik je je cadeautje evengoed nu al geven.

(Jens zoekt in zijn rugzak)

YOURI: Maar...

JENS: Hier. Omdat ik je graag zie!

(Youri opent het doosje en haalt een medaillon boven)

YOURI: Dat zijn wij!

JENS: Altijd en eeuwig bij elkaar.

(Youri geeft Jens een dikke zoen)

Tussenspel A

Instrumentale, rustige sfeervolle muziek speelt. In het ritme van de muziek worden verschillende visuele scènes achtereenvolgens belicht.

-Raf en Ruben staan voor de voordeur te wachten en bellen aan. Ruben heeft een fles wijn in de hand.

-Didier en David worden onderbroken door de deurbel die afgaat. Beide fatsoeneren zich en gaan af

-Michelle onderzoekt Charlotte, die in een rolstoel zit.

-Youri en Jens zitten in de zetel. Jens ligt met zijn hoofd op de schoot van Youri. Youri streelt door zijn haar.

Scène 3: Vrienden

(Eetruimte. Raf en Ruben komen binnen. Ze geven David en Didier een zoen op de wang. David en Raf geven elkaar een knuffel)

RAF: Dag jongens!

RUBEN: Alsjeblieft.

RAF: Een riesling om in de sfeer te komen.

DAVID: Bedankt, maar dat was niet nodig hoor.

DIDIER: Ik zet hem onmiddellijk koud.

RUBEN: Ik kom mee. Ik ben benieuwd naar wat er op het menu staat.

(Didier en Ruben gaan af)

RAF: Tim niet meer hier?

DAVID: Nee, hij is weer naar z'n moeder.

RAF: Was het fijn?

DAVID: Het is aanpassen. Tim is zwaar aan het puberen. "Jij hebt niks te zeggen! Jij bent mijn vader niet!". Maar Didier leeft altijd op als zijn zoon eindelijk nog eens blijft logeren. Met als gevolg dat het afscheid hem elke keer des te zwaarder valt.

RAF: Wanneer komt Tim terug?

DAVID: Normaal gezien niet meer voor het einde van de zomer.

RAF: Onze vakantie zal Didier dan wel deugd doen... Even zijn zinnen verzetten.

DAVID: Ik hoop het...

RAF: Natuurlijk wel. En vanavond doen we ons best om zijn gedachten te verzetten.

(Raf en David knuffelen. Ruben en Didier komen terug binnen. Didier reageert jaloers)

DAVID: Aperitiefje?

Scène 4: Ouders

(Leefruimte. Youri en Jens zitten in de zetel tv te kijken. Een geluid van een videocall gaat af. Jens zoekt de tablet en neemt op. De moeder zien we op de achterscène)

JENS: Dag mama!

MOEDER: Dag jongen! Dag Youri!

YOURI: Dag mevrouw.

MOEDER: Youri, het is Charlotte.

YOURI: Sorry mevrouw. Ik bedoel, Charlotte...

JENS: Hoe gaat het vandaag met je mama?

MOEDER: Alles is oké jongen. De dokter is vandaag langsgekomen met de resultaten van het bloedonderzoek. Er is licht aan het eind van de tunnel.

JENS: Super! Oma zal ook blij zijn! Ik zeg het haar straks als ik thuis kom.

MOEDER: En je examen?

JENS: Ging als vanzelf!

MOEDER: Eerst zien en dan geloven.

YOURI: *(plagerig)* Hij mist je!

MOEDER: Ik jullie ook. Daar mag je zeker van zijn. Lieverd, ik wil je even voorstellen aan Michelle.

MOEDER: De linkse is mijn zoon.

MICHELLE: Twee druppels water! En dan is dat zijn vriendje? Je had gelijk, het is zo'n schattig koppeltje.

JENS: Mama... Wat heb je weer allemaal zitten vertellen?

MICHELLE: Niets dan goeds, geen schrik.

YOURI: Kijk, cadeautje van Jens.

(Youri laat het kettinkje zien en legt het daarna weg)

MOEDER: Een kettinkje?

JENS: Een medaillon.

YOURI: Met een foto van ons tweeën, kijk!

JENS: Zo ben ik altijd dicht bij hem.

(Er wordt op de deur geklopt)

MOEDER: Kom binnen! Ik ga je moeten laten, ik krijg net bezoek van je tante. Tot morgen!

JENS: Rust voldoende!

MOEDER: Doe ik jongen, groetjes aan iedereen!

JENS: Dag mama!

(Het videogesprek wordt afgesloten. Jens steekt de iPad weg)

YOURI: Weet ze eigenlijk al dat je al bijna genoeg geld hebt?

JENS: Dat hou ik liever als verrassing voor wanneer ik alles heb geboekt.

YOURI: Ze zal zo blij zijn om je in levende lijve te zien! Maar ik ga je dan wel missen, luchik.

JENS: Ik kom sowieso nog terug. We zijn nu even alleen.

(Jens zet zich over Youri heen en maakt zijn vest los)

YOURI: Mijn vader gaat bijna thuis komen.

JENS: Als je vader binnenkomt terwijl jij met je broek op de knieën zit, dan verzin ik wel een excuus. Dat ik je check op genitale wratten of zo.

(Youri en Jens knuffelen wat tot ze lawaai horen. Youri's vader komt thuis. Youri en Jens nemen afstand van elkaar)

VADER: Dag Youri.

YOURI: Dag vader.

VADER: Goedenavond Jens. Dat is ook weer lang geleden.

JENS: Klopt, meneer. Examens. Veel moeten studeren.

VADER: Zo moet dat. Hoe is het met je moeder?

JENS: Beter! Veel beter. De behandeling slaat eindelijk aan.

VADER: Blij dat te horen. Voelt ze zich niet te eenzaam in Berlijn?

JENS: Tante Betty houdt haar gezelschap.

VADER: Waarom ben je eigenlijk niet meegegaan?

JENS: Ik wil eerst mijn middelbaar hier afmaken.

VADER: Doe haar zeker de groeten van mij.

JENS: Doe ik. Nog even en ik kan het haar persoonlijk gaan zeggen. Ik heb bijna genoeg geld bij elkaar gesprokkeld.

VADER: Weet je wat... omdat jij het bent...

(Vader geeft een geldbriefje aan Jens, die even protesteert, maar uiteindelijk neemt hij het geld aan)

YOURI: Spijtig dat ik niet meekan.

VADER: Ik hou je niet tegen om er voor te werken.

JENS: Mama zou het ook leuk vinden.

YOURI: Dan kan ze nog eens terug boeuf stroganoff maken zoals vroeger.

VADER: Da's ook waar... Youri, je moeder en ik hebben je oom beloofd om vanavond bij hem langs te gaan. Jij kan wel iets voor jezelf klaarmaken? En voor Jens ook als hij blijft.

YOURI: Geen probleem. We bedenken wel iets.

(Vader gaat af)

JENS: Weet je wat? Om te vieren dat de we een jaar samen zijn, gaan we eten bij Borgato. Ik heb zin in... boeuf stroganoff!

YOURI: Stil... Vader is hiernaast. Trouwens, met welk geld dacht je dat etentje te betalen?

JENS: Dit hier. Je vaders gulle bijdrage.

YOURI: Dat is voor je reis, dat wil ik niet.

JENS: Och, wat langer wachten zal het verschil niet maken. Ik wil dit moment samen met jou vieren.

YOURI: Bedankt! Ik zal mijn jas nemen. Oh, mijn medaillon!

JENS: Ik haal die wel. Ik kom je wel achterna.

(Youri gaat af. Vader komt op)

Mijn excuses. Ik ben iets vergeten...

VADER: Terugkomen voor iets dat je vergeet is een slecht voorteken, dat weet je? ...
(vindt het medaillon) Zoek je dit?

JENS: Oh... Euhm. Ja...

(Vader opent het en bekijkt de inhoud. Jens wil het medaillon nemen, maar vader houdt het bij zich)

VADER: Is dit wat ik denk dat het is?

JENS: Ik...

VADER: Weet je moeder hier van?

JENS: Ik zie Youri graag.

VADER: Ik wil dat je mijn zoon met rust laat.

JENS: Youri is oud genoeg om...

VADER: Je vader draait zich om in zijn graf!

JENS: Laat mijn vader daar buiten!

VADER: Hij heeft zijn leven niet gegeven voor dit land opdat jij..

(Jens twijfelt even over welke richting hij het gesprek wilt uitsturen)

JENS: Wij zijn gelukkig samen, dat is al wat telt...

VADER: Maak jezelf niets wijs, jongen. Mijn zoon is niet...

JENS: Ho(mo?)

VADER: Spreek dat woord niet uit in dit huis!

JENS: Wij houden van elkaar.

VADER: Zwijg Jens. Ik wil je hier niet meer zien. Waar is Youri?

JENS: Al weg!

VADER: Eruit!

(Jens grijpt het medaillon en loopt weg)

En maak dat Youri hier terug staat of je zal het je beklagen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS**  **ANSSENS**
Voor de juiste keuze